

SZTEmagazin > Archívum > 2020

SZTE SZEGEDI EGYETEM MAGAZIN

„Éremmel jövünk haza minden évben...” – interjú az SZTE Vívó Klub tagjaival

2020. október 19.

Hazánkban a vívás a legsikeresebb sportágak közé tartozik. Az olimpiák történetében a legtöbb aranyérmes ebben a kategóriában szerezték a sportolóink. Szegeden több évtizedes hagyománya van a vívó sportnak, a sportágat városunkban jelenleg az SZTE Vívó Klub képviseli. A klub egyik edzésén jártunk, ahol közelebbről megismertük a szegedi vívók mindennapjait.

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 8

Tweet

Jelenlegi formájában 2004 óta létezik a szegedi vívó klub. Az egyesület edzéseit minden hétköznap a Szent Imre Szakkollégium tornatermében tartják. Megközelítőleg 100 tagból áll össze a klub, nagyrészt 18 év alattiakból, mivel az elsődleges cél az utánpótlás nevelés, de minden korosztály képviseli magát. Az edzői stáb hat főből áll össze: Csáki-Sipos Réka és Szaszák Petra a tanfolyamos csoporttal foglalkozik, és a törzsedzéseket tartja. Pusztai Péter a klub főállású párbajtőr edzője szeptember óta. Doktor Bence a párbajtőr vonal fiatal edzője. Bakó Tamás törvonalon edző, Nagy Zsolt pedig az egyesület vezető edzője. Az edzésen Nagy Zsolttal és Bakó Tamással beszélgettünk.

– *Hogyan áll össze az SZTE Vívó Klub?*

Nagy Zsolt: – Én 2006 óta élek Szegeden, az alapításkor nem voltam itt. Az egyesületben 2010 óta dolgozom edzőként. Tőr és párbajtőr szakággal foglalkozunk. Jelen pillanatban a vezető edzői szerepet látom el, én próbálom összefogni a fegyvernemeket meg az edzők irányítását. A napi operatív munkában is benne vagyok, van csoportom, vannak tanítványaim is. Nagyon jó kapcsolatot alakítottunk ki a kollégiummal, hétköznap napi 4 órában itt vagyunk és edzünk.

Bakó Tamás: – Jelenleg gazdaságinformatikát tanulok a TTIK-n, de mindig a vívás volt az elsődleges az életemben. Az óráimat próbálom úgy felvenni, hogy ne legyen ütközés az edzésekkel. A mostani klubnak az elődje volt az első klubom. Az edzői rendszerbe úgy kerültem be, hogy először megkértek, hogy tartsak bemelegítéseket. Később szép lassan az egész edzést én koordináltam le, majd besegítettem a kicsiknél is. 2017-ben befejeztem a versenyszerű sportot és onnan már csak edzőként tevékenykedem. Azóta már előléptettek tőr szakágvezetővé is.

– Sikerült elérnie az egyesületnek a 2004-ben kitűzött célokat?

N. Zs.: – Szerencsére sikerült. 2004-ben, amikor létrejött az egyesület, az utánpótlást nevelést tűztük ki, most is főként ezzel foglalkozunk, de minden korosztályt várunk. Jelenlegi eredményeink azt mutatják, hogy ebben sikeresek is vagyunk, de ha visszatekintünk a múltba, ez már évekre visszamenőleg így van.

– *Hogyan zajlanak a járványidőszak alatt az edzések?*

B. T.: – Márciusban másfél hónapra mi is leálltunk, de április végén már újra elkezdtünk edzeni. A vívásban az a jó, hogy a másfél méteres távolságot tartjuk, meg alapból van rajtunk kesztyű. A mérkőzések végén tiszteletből kezet kellett fogni, ezt eltöröltük a járvány miatt. Az edzéseken a maszk viselését nem tettük kötelezővé, de a versenyeken csak úgy lehet részt venni, ha mindenkin maszk van. Csak a vívás ideje alatt lehet levenni, de amint vége, vissza kell venni a maszkot.

Eredmények, sikerek, tervek

– *Milyen eredményeket értetek el az utóbbi időszakban?*

B. T.: – A vívásban az iskolaidőszakban tart a szezon, kora ősztől késő tavaszig, kora nyárig. Az előző szezonban nem rendezték meg az országos bajnokságokat a járvány miatt, viszont most szeptemberben bepótolták az előző szezon versenyeit. Szerencsére jó eredmények születtek, a férfi tőr csapat megnyerte a gyerek és újonc országos bajnokságot a csapattal, serdülő korosztályban pedig 6-ok

lettek, egyik lányunk pedig bronzérmes lett. Korábban Szeged soha nem nyert országos bajnokságot csapatban. Egyéniben a fiúknál a gyerekkorosztályban az első és második helyen is mi végeztünk, egymással vívtuk a döntőt, ez óriási szó.

– *Milyen versenyekre készültök jelenleg?*

N. Zs.: – Novemberben lesz az egyetemista bajnokság, arra készülünk és szeretnénk menni. A járványidőszak miatt most nagyon tervezhetetlen a versenynaptárunk, mert hétről-hétre derül ki, hogy lesznek-e versenyek. Az utánpótlás versenyeket a közeljövőben most nem rendezik meg, csak a kadet, junior és felnőtt kategóriákat. Ez most egy bizonytalan időszak, de normál esetben az őszi nagyon sűrű szokott lenni, nincs olyan hétvége, hogy ne mennénk versenyekre.

– *Szegeden is vannak versenyek?*

N. Zs.: – Minden évben igyekszünk egy versenyt elhozni Szegedre. Idén februárban itt volt a diákolimpiának a regionális döntője a Szent Gellért Fórumban. A versenyekre mindig pályázni kell, általában változó, hogy mit kapunk meg. Most a járványhelyzet miatt nem lehet nézőként részt venni a versenyeken, sőt, a szülőket sem engedik be, csak a versenyzőket és az edzőket. Ha van szegedi verseny, azt szoktuk reklámozni a közösségi médiában vagy újságban.

– *Mi volt a legsikeresebb eredményetek a 2004-es indulás óta?*

N. Zs.: – Bakó Tamásnak az európa bajnoki 4. helyezése, ami nemzetközi szinten is egy kiváló eredményünk. Tomihoz fűződik még a felnőtt országos bajnokságon a bronzérem is 2017-ben. Az utóbbi három eredményünk szeptemberben is nagy sikernek számít. Az országos szövetség is kiemelte a honlapján, hogy a szegedi klub három aranyérmes nyert. Az egyetemi bajnokságokon is sikeresek vagyunk, mióta én itt vagyok, nem volt olyan év, hogy ne hoztunk volna el valamilyen érmet. Sikeresek vagyunk még a vidék bajnokságon is, ahol a pesti klubokon kívül minden vidéki klubnak szoktak rendezni egy országos bajnokságot, onnan is éremmel jövünk haza minden évben. Az utánpótlásban nagyon erősek vagyunk, gyerek, újonc és serdülő korosztályban. Kadet, junior, felnőtt kategóriában már nehezebb eredményeket elérni, de előfordul, hogy oda tudunk érni. Amikor Tomi ezeket az eredményeket elérte, heti 4-5 alkalommal Budapesten edzett, ez nagyon megterhelő, de máshogy nem lehet felnőtt szinten sikereket elérni.

B. T.: – Ahhoz, hogy magasabb korosztályban is eredményeket érjünk el, mi kis klub vagyunk. Szegeden nagy tömeget kellene megmozgatni, hogy egyáltalán értelme legyen megpróbálni nagyobb korosztályban sikereket, eredményeket elérni. Legalább 3-4 főállású edzőre is szükség lenne.

– Van realitása, hogy ez megvalósuljon?

N. Zs.: – Realitása van, de ez inkább hosszú távú cél nálunk. Már van egy főállású edzőnk, de még szeretnénk fejlődni. Most azt látjuk, hogy az utánpótlásban el tudjuk vinni a gyerekeket országos szinten eredményesen. Utána van egy kis szakadék, egy idő után nagyon nehéz szinten tartani egy vívót, ehhez már főállású edző kell, de most még nem tartunk itt.

A vívás megítélése, helyzete

– Milyen a megítélése a vívásnak Szegeden?

N.Zs.: – Legalább 90 éve létezik vívás Szegeden, jelenleg különálló egyesületként, de előtte is volt vívósakosztály más sportegyesületekben. Az előd klubokból több olyan szegedi vonatkozású vívó is van, akik olimpiai aranyat nyertek. Például Magay Dániel az 1956-os Melbourne-i olimpián szerzett aranyat a kard csapattal. 2004-ben mi még Szegedi Vívó Egyletként jöttünk létre, később jött a felajánlás az egyetemtől, amikor megválasztottuk az elnökünknek Dr. Benedek Györgyöt, az akkori ÁOK rektorát. Utána felvettük a Szegedi Tudományegyetem nevét és egyetemi klub néven működünk azóta is. Nagyon jó a kapcsolatunk az egyetemmel, támogatnak minket, amit meghálálunk. Minden évben indulunk az egyetemista bajnokságon, ahol szépen szoktunk szerepelni.

– A vívás nem tartozik a legnépszerűbb sportok közé, mégis komoly eredményeket mutatnak fel a sportolóink. Mi kellene ahhoz, hogy népszerűbb legyen?

N.Zs.: – Igen, a vívás a legsikeresebb olimpiai sportágak egyike Magyarországon, de ez egy rétegsport. Az biztos, hogy ez egy kevésbé köztudatban lévő sportág. Talán a legnagyobb hátránya, hogy ez nem annyira jól közvetíthető sport, tévében maximum az olimpiákon lehet közvetítéssel találkozni. Rengeteg szubjektív van a vívásban, amit egy laikus nagyon nehezen ért meg. Emiatt nem is terjed annyira a híre magának a sportnak. A mai napig meglepődnek a szegedi ismerőseim, hogy van vívás a városban. Pedig ott vagyunk Facebookon, van weboldalunk, tehát elérhetőek vagyunk, de sajnos kevesen ismerik. Próbálunk ellene tenni, azt látjuk a taglétszámunkból, hogy szájról-szájra terjed a hírünk. Az idősebb tagjaink elmondják másoknak, így jönnek a kicsik hozzánk vagy éppen az egyetemisták.

– Hogyan lesz valakiből sikeres vívó?

B. T.: – Szorgalom, nagyon sok feláldozás és elkötelezettség kell hozzá. A vívás az a sport, ahol számít a tehetség, de az eredmény túlnyomó részét a szorgalom fogja meghozni. Ha valaki nagyon tehetséges, de nem veszi komolyan, akkor nem fog eredményt elérni. A szorgalmas vívó, ha nem is érzi ösztönösen

a mozdulatot, ami kell az adott helyzetbe, de gyakorolja, akkor hamarabb fog eredményt elérni, mint egy tehetséges vívó nulla munkával.

Egyetemisták és a vívás

Az SZTE Vívó Klub főleg az utánpótlás-neveléssel foglalkozik, de egyetemistákat is találunk az egyesületben. Az SZTE-s hallgatók hamarosan kurzusként is felvehetik a vívást. Az edzésen Vajda Villóval beszélgettünk, aki szlavisztika-orosz szakon tanul az SZTE-BTK-n.

– Hogyan kerültél kapcsolatba a vívással?

Vajda Villó: – Már öt éve, hogy elkezdtem vívni, még a gimnázium elején. Keresni akartam valami sportot, és az egyik ismerősöm ajánlotta, hogy próbáljak ki valami koncentráltabb jellegűt, így választottam a vívást.

– Versenyeken is indultál?

V. V.: – Igen, bár nagy versenyeken nem, mert soha nem voltam élsportoló, inkább csak hobbiszerűen vívok. Minden évben volt baráti verseny, meg diákolimpián is elindultam, ahol egyszer harmadik lettem.

– Milyen sportnak látod a vívást?

V. V.: – Nagy elhivatottság kell hozzá, mert rengeteg időt igényel. Ez a legtöbb sportra igaz, de úgy látom, hogy a vívásra különösen sok időt kell szánni. Ha valaki élsportolóként szeretne vívni, akkor nagyon fontos, hogy ennek szentelje az életét. Úgy gondolom, hogy a vívás nem annyira népszerű, inkább elit sportként tartják számon. Ha elmondom valakinek, hogy vívok, akkor mindenki különlegesnek gondolja. Azon viszont meglepődtem, amikor elkezdtem vívni, hogy mekkora közösség tud összegyűlni.

– Az egyetem mellett jut időd a vívásra is?

V. V.: – Amikor gimnazista voltam, akkor heti két edzés is bőven elég volt. Az egyetemen sokat kell tanulnom, de rugalmasabb az órarend, így nem fáradok el annyira hétköznap, ezért el tudok járni gyakrabban vívni, mint korábban.

SZTEinfo - Mátó Gábor
Fotók: Sahin-Tóth István

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 8

Tweet

Letöltés

(/sztemagazin/aktualis-szam/hu-szte-mag-2019-01-t2)

(/sztemagazin/aktualis-szam/eng-szte-mag-2019-01-t1-191113)